

Η Ορθόδοξη Εκκλησία και ο Τεκτονισμός.

του Πρωτοπρεσβύτερου Βασίλειου Α. Γεωργόπουλου. Δρ. Θεολογίας

Βασική τακτική διαφόρων ομάδων, κινήσεων, οργανώσεων κ. α όπου ο χαρακτήρας τους, οι διδασκαλίες και οι πρακτικές είναι απολύτως ασυμβίβαστες με την ορθόδοξη πίστη μας, είναι η προσπάθεια χειραγώγησης των ανθρώπων μέσω της παραπληροφόρησης. Τακτική η οποία κατ' εξοχήν χρησιμοποιείται από τον Τεκτονισμό ή Μασωνία.

Μόνιμη επωδός των διαφόρων Τεκτόνων αποτελεί ο ισχυρισμός, ότι αποτελούν απλώς φιλοσοφική οργάνωση που αποβλέπει στην αναζήτηση της αλήθειας, στην κοινωνική και ατομική πρόοδο χωρίς να έχουν θρησκευτικό χαρακτήρα. Άποψη που προσπαθούν να τη διαδώσουν με κάθε πρόσφορο μέσο και σε κάθε ευκαιρία. Θεωρούν μάλιστα ότι μπορεί κάποιος να είναι ταυτοχρόνως και χριστιανός και Τέκτονας. Ισχύει όμως κάτι τέτοιο; Είναι δυνατόν κάποιος να είναι χριστιανός ορθόδοξος και ταυτοχρόνως να είναι και Μασώνος;

Για την Ορθόδοξη πίστη μας κάτι τέτοιο είναι όχι μόνον αδύνατο αλλά και αδιανόητο. Εν προκειμένω είναι χρήσιμο να θυμηθούμε ότι η Εκκλησία μας έχει κατ' επανάληψη τοποθετηθεί για τον Τεκτονισμό κατά τρόπο σαφή, υπεύθυνο και συγκεκριμένο. Υπενθυμίζουμε χαρακτηριστικά:

I) Η Διορθόδοξος Επιτροπή που συνεδρίασε στη Μονή Βατοπαιδίου από 8-23/6/1930 στο Άγιον Όρος χαρακτηρίζει τον Τεκτονισμό «ως σύστημα αντιχριστιανικόν και πεπλανημένον».

II) Η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος στις 12-10 1933 συν τοις άλλοις υπογραμμίζει ότι ο Τεκτονισμός «υπομιμνήσκει τας παλαιάς εθνικάς μυστηριακάς θρησκείας ή λατρείας, από των οποίων κατάγεται και των οποίων συνέχειαν και αναβίωσιν αποτελεί» (Περ. Εκκλησία 48, (4-12-1933), σ. 1).

III) Η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος τον Νοέμβριο του 1972 επαναλαμβάνει «ότι η Μασωνία είναι αποδεδειγμένως θρησκεία μυστηριακή, προέκτασις των παλαιών ειδωλολατρικών θρησκειών, όλως ξένη και αντίθετος προς την εξ αποκαλύψεως σωτηριώδη αλήθειαν της Αγίας ημών Εκκλησίας.

Διαδηλοί κατηγορηματικώς ότι η ιδιότης του Μασώνου υπό οιαδήποτε μορφήν είναι ασυμβίβαστος προς την ιδιότητα του χριστιανού μέλους του Σώματος του Χριστού» (Περ. Εκκλησία 50, (1973), σ. 17).

IV) Η Ιερά Σύνοδος της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος τον Οκτώβριο του 1996 την θεωρεί «παγανιστική θρησκεία» ασυμβίβαστη με το χριστιανισμό και τη χαρακτηρίζει «ως αντίχριστον σύστημα» (Περ. Εκκλησία 73(1996), σσ. 673-674).

Διάφοροι τεκτονικοί κύκλοι ισχυρίζονται ότι αυτές οι αδαμαντίνου διαύγειας Ορθόδοξες τοποθετήσεις είναι ανακρίβειες, αστήρικτες θεωρητικές διακηρύξεις καί είναι, πάντα κατά τους ισχυρισμούς τους, καρπός μιας ισχυρής προκατάληψης. Ισχύει όμως κάτι τέτοιο; Αναμφιβόλως όχι. Αντιθέτως αυτοί οι ισχυρισμοί αποτελούν μια ακόμα προσπάθεια μασωνικής παραπληροφόρησης. Και τούτο γιατί αποδεικνύεται εύκολα και ο παγανιστικός και ο αποκρυφιστικός και ο αντιχριστιανικός χαρακτήρας του Τεκτονισμού από πλήθος μασωνικών κειμένων – μαρτυριών.

Ως αποδείξεις θα παραθέσουμε ενδεικτικά θέσεις από την Εγκυκλοπαίδεια της Ελευθέρας Τεκτονικής, αφ' ενός μεν γιατί αποτελεί έκδοση της **Μασωνικής Στοάς Όμηρος**, αφ' ετέρου δε γιατί ο συντάκτης των διαφόρων λημμάτων παραθέτει και απόψεις και άλλων Μασόνων Ελλήνων και ξένων, έτσι ώστε να καθίσταται το εν λόγω έργο πιο αντιπροσωπευτικό για το χώρο του.

α) Η παρουσία αποκρυφιστικών στοιχείων στον Τεκτονισμό

Διαβάζουμε στην εν λόγω Μασωνική εγκυκλοπαίδεια σχετικά με τους ανώτερους βαθμούς του Τεκτονισμού ότι: «οι Ανώτεροι βαθμοί του ουδέν άλλο είναι ή συμπύκνωσης των διαφόρων μορφών του "εσωτερισμού" προσφέρουσα εις τον Τέκτονα ευρύ πεδίον ερεύνης εις την σφαίραν του υπεραισθητού» (σ. 127).

Στην ίδια σελίδα επίσης αναφέρεται: «παραμένει αναντίρρητον ότι η όλη διάρθρωσις των πέραν του 3 βαθμών του περικλείει μέγιστον μέρος της Αποκρύφου επιστήμης και του μυστηρίου συγχρόνως. Άλλως θα ήτο αδύνατον να ερμηνευθούν και να κατανοηθώσιν οι βαθμοί ούτοι, τα σύμβολα και αι αλληγορίαι των» (σ. 127. Πρβλ. και σ. 103). Σταματούν όμως εδώ οι μαρτυρίες; Όχι.

Θα αναφέρουμε μια ακόμη χαρακτηριστική από τις πολλές. Σ' αυτή ομολογείται η παρουσία στον Τεκτονισμό της ιουδαϊκής

αποκρυφιστικής παράδοσης της Καββάλα. Αναφέρεται χαρακτηριστικά: «Εις πλείστους ανωτέρους Τεκτονικούς βαθμούς γίνεται χρήσις της Καββάλα, ολόκληρα δε Τεκτονικά δόγματα έχουν στηριχθή επί των αρχών της» (σ. 507). Και αλλού «Η προσεκτική μελέτη των διαφόρων Τεκτονικών βαθμών αποδεικνύει την αναμφισβήτητον επίδρασιν της καββαλιστικής παραδόσεως επί του Τεκτονισμού» (σ. 510).

β) Η παρουσία παγανιστικών στοιχείων στον Τεκτονισμό

Χαρακτηριστικές είναι επίσης και οι μαρτυρίες που υπάρχουν στην εν λόγω Μασωνική εγκυκλοπαίδεια για την παρουσία του παγανιστικού στοιχείου στον Τεκτονισμό. Αναφέρουμε ενδεικτικώς δύο: «Ουδείς όμως εξετάζων προσεκτικώς τους τρόπους, καθ' ούς η ανάστασις ή η επιστροφή εις την ζωήν διδάσκοντο δια συμβόλων και τελετών εις τα Αρχαία μυστήρια και διδάσκονται και σήμερον εις την τεκτονικήν μύησιν δύναται να αρνηθή, ότι ο Τεκτονισμός απέρρευσε εκ των αρχαίων μυστηρίων» (σ. 93. Πρβλ. A. G. Mackey, An Encyclopaedia of Freemasonry, Vol. 2, Chicago 1947, σ.851).

Με την ίδια επίσης βεβαιότητα και σαφήνεια αλλού ομολογείται ότι «οι τρεις πρώτοι συμβολικοί βαθμοί δεν είναι τι άλλο ή πιστή επανάληψις των περί "αθανασίας της ψυχής" διδαγμάτων των Αιγυπτιακών, των Διονυσιακών, των Ορφικών, των Ελευσίνιων και των Μιθραϊκών Μυστηρίων» (σ. 127. Βλ και σσ.151, 633).

γ) Η παρουσία αντιχριστιανικών διδασκαλιών στον Τεκτονισμό.

Από το πλήθος των πλανών που αποτελούν αντιλήψεις του Τεκτονισμού θα σταθούμε ενδεικτικά μόνο σε μία περίπτωση, στην αντιχριστιανική πλάνη της μετενσάρκωσης. Εξόχως διαφωτιστικά είναι όσα αναφέρονται για αυτήν στην Μασωνική εγκυκλοπαίδεια.

Αναφέρονται, λοιπόν, τα εξής: «Ο Ελευθεροτεκτονικός εσωτερισμός πρεσβεύει επίσης, ως είναι φυσικόν, το δόγμα της μετενσαρκώσεως άνευ του οποίου δεν είναι δυνατόν να νοηθή και στηριχθή ο περί εξελίξεως νόμος.(...) Αθανασία ψυχής άλλως τε, ως την πρεσβεύει ο Ελευθεροτεκτονισμός, δεν θα ήτο νοητή άνευ της μετενσαρκώσεως» (σ. 607).

Οι Μασωνικές μαρτυρίες αποδεικνύουν ότι οι θέσεις της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας για τον Τεκτονισμό επιβεβαιώνονται από την πραγματικότητα και δεν αποτελούν αστήρικτες κατηγορίες που είναι καρπός προκατάληψης, όπως ισχυρίζονται διάφοροι τεκτονικοί κύκλοι.

Ταυτοχρόνως όμως αποδεικνύουν και την απόπειρα παραπληροφόρησης που επιχειρείται από τον Τεκτονισμό σχετικά με τη φύση και τα χαρακτηριστικά της οργάνωσής τους.

Είναι νομίζουμε αυτονόητο ότι κάποιος που θέλει να είναι συνειδητός Ορθόδοξος Χριστιανός δεν μπορεί να είναι ταυτοχρόνως και Τέκτονας. Ποια σχέση μπορεί να έχει το φως του Ευαγγελίου με την αποκρυφιστική και παγανιστική καταχνιά του Τεκτονισμού; Αναμφιβόλως καμία. Η μύηση και η ένταξη κάποιου στη Μασωνία είναι επιστροφή από το χώρο της ζωής, από το χώρο της κατά Χριστόν" καινής κτίσης" (Β Κορ 5, 17) που είναι η Εκκλησία στο χώρο της σκιάς και του θανάτου (Ματθ. 4, 16. Λουκ 1, 79).

Πηγή: Εφημέριος, τεύχος 4, Απρίλιος 2006